

วส 123024

ม 191474

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง

ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ต่อการเรียนการสอน
รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

The attitudes of Animal Nurse students on Fundamentals
Animal First Aid learning

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ศิริรัตน์ พรหมจารีต

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วันรับ.....

วันลงทะเบียน..... - 9 มิ.ย. 2560

เลขทะเบียน..... ๒๓. 250916

เลขเรียกหนังสือ..... ๖3๖.04 ค373ท

2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

๓.2

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2556)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ด้วยได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประจำปีงบประมาณ 2556 ขอขอบพระคุณทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ได้ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาศาखाวิชาการพยาบาลสัตว์ ชั้นปีที่ 2 คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ศิริรัตน์ พรหมจารีต

2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หัวข้อวิจัย ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ต่อการเรียนการสอน
รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น
ผู้ดำเนินการวิจัย นางสาวศิริรัตน์ พรหมจารีต
หน่วยงาน สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ปี พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น และ 2) เพื่อนำเสนอปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลของนักศึกษา ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ด้านนักศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอน และด้านผู้สอน และข้อเสนอแนะที่อาจารย์ควรนำมาพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยเป็นสถิติค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นทั้งด้านนักศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอน และด้านผู้สอน (ร้อยละ 42.5 53.75 และ 63.75 ตามลำดับ) ซึ่งสามารถนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป

Research Title The attitudes of Animal Nurse students on Fundamentals Animal First Aid learning
Researcher Miss Sirirat Phomjareet
Organization Animal Nurse Program, Faculty of Agricultural Technology, Rajabhat Maha Sarakham University
Year 2015

Abstract

The objectives of this study were to 1) to study the attitudes of Animal Nurse students on Fundamentals Animal First Aid learning and 2) to present the problems and guidelines to problem solving on Fundamentals Animal First Aid learning. Populations and sampling groups were 16 persons of the second year students of Animal Nurse program, faculty of Agricultural Technology which studied in Fundamentals Animal First Aid subject, semester I, academic year 2012 by purposive sampling. Research tools were student questionnaire which consist of three parts following student information, the attitudes of Animal Nurse students on Fundamentals Animal First Aid learning include students, contents and learning, and teacher and the suggestion. Percentages was employed in the data analysis. The results showed that students' attitudes towards students, contents and learning, and teacher was positive (42.5%, 53.75% and 63.75% respectively). Results suggest to improve management of student centered.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศบทคัดย่อ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	4
ประเภทของทัศนคติ	7
การก่อตัวของทัศนคติ	8
การศึกษาทัศนคติ	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอน	9
รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
การออกแบบการทดลอง	15
วิธีดำเนินการทดลอง	16
การวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิจัย	17
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	22
สรุปผลการวิจัย	22

อภิปรายผล	23
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	23
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	24
บรรณานุกรม	25
ภาคผนวก	27
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน	28
ประวัติผู้วิจัย	31

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ข้อมูลของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์ เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 16 คน	17
4.2	ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนใน รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านนักศึกษา)	18
4.3	ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนใน รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านเนื้อหาและการสอน)	19
4.4	ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนใน รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านผู้สอน)	20

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้จัดการเรียนการสอนในหลายหลักสูตร โดยมีสาขาวิชาหลากหลายให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความต้องการ ซึ่งในแต่ละสาขาวิชาได้มีการพัฒนาหลักสูตรวิธีการสอน ตลอดจนครุภัณฑ์ประกอบการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งการทำการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน และการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของนักศึกษาในทุกชั้นปี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตรงต่อความต้องการของนักศึกษาให้มากที่สุด สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์เป็นสาขาวิชาใหม่ซึ่งคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้จัดตั้งขึ้นและเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2554 จากแนวคิดที่จะผลิตบุคลากรด้านสุขภาพสัตว์ในสาขาที่ขาดแคลน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในด้านการสนับสนุนการทำงานของสัตวแพทย์ และจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของการเลี้ยงสัตว์และอุตสาหกรรมการผลิตสัตว์ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาลสัตว์ คลินิกรักษาสัตว์ทั้งของรัฐบาลและเอกชน สถานประกอบการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ฟาร์มปศุสัตว์ เป็นต้น ทำให้จำเป็นต้องผลิตและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางด้านสุขภาพสัตว์เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะพัฒนางานด้านสุขภาพสัตว์ให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ปัจจุบันสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์มีนักศึกษาในสาขาจำนวน 2 ชั้นปี ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2

วิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น เป็นวิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับของหลักสูตรการพยาบาลสัตว์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น การเกิดแผลและกลไกการหายของบาดแผล การช่วยเหลือสัตว์ป่วยได้รับบาดเจ็บเบื้องต้น และการปฐมพยาบาลสัตว์ในกรณีต่างๆ

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียนวิชาของหลักสูตรในปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นที่แรกที่เปิดสอน พบว่านักศึกษายังขาดความกระตือรือร้นและความสนใจในการเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทของงานด้านการพยาบาลสัตว์ อีกทั้งไม่ทราบว่าเมื่อเรียนแล้วจะสามารถนำไปใช้ประกอบวิชาชีพได้อย่างไร นอกจากนี้นักศึกษาบางคนยังมีความกลัวและไม่กล้าปฏิบัติงานกับสัตว์ เช่น สุนัขและแมว ซึ่งทำให้เกิดผลเสียต่อทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา รวมถึงส่งผลกระทบต่อผลการเรียนที่ค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้สอนจึงมีความสนใจในการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ต่อการเรียนการสอนรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ซึ่งเป็นวิชาที่มีทั้งเนื้อหาการบรรยายและการฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 4 ซึ่งระบุแนวการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคน

ไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น
2. เพื่อนำเสนอปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษา ระยะเวลาในการศึกษาคือ 1 ปี เริ่มตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติของนักศึกษา หมายถึง ระดับคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ชั้นปีที่ 2 คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น หมายถึง วิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับของหลักสูตรการพยาบาลสัตว์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น การเกิดแผลและกลไกการหายของบาดแผล การช่วยเหลือสัตว์ป่วยได้รับบาดเจ็บเบื้องต้น และการปฐมพยาบาลสัตว์ในกรณีต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น
2. ทราบถึงปัญหาในการเรียนของนักศึกษา และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา

3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอน

รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ หรือ เจตคติ (Attitude) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า ไน้มเอียง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติหมายถึง แนวความคิดเห็น นักวิชาการแต่ละท่านได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้อย่างแตกต่างกันตามทรรศนะของตนดังนี้

ศักดิ์ไทย (2545) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ต่างๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่บนพอสมควร

สร้อยตระกูล (2541) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ ผลผสมผสานระหว่างความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น

ปรียาภรณ์ (2541) กล่าวไว้ว่า ทัศนคติเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกถึงความพอใจ ความเห็นด้วย ความชอบและให้การสนับสนุน เป็นต้น ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจ ความไม่เห็นด้วย ความไม่ชอบและไม่ให้การสนับสนุน เป็นต้น และความรู้สึกที่เป็นกลาง คือไม่มีความรู้สึกใดๆ โดยบุคคลจะแสดงออกทางด้านความรู้สึกทางพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้จากการกล่าวคำพูดสนับสนุน การแสดงออกทางหน้าตาหรือท่าทางที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่พึงพอใจ และพฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก หรือจะเป็นความรู้สึกกลางๆก็ไม่แสดงออกมา

อดุลย์ (2543) กล่าวว่า ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางความรู้สึกที่อยู่ภายใน เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มในทางใดทางหนึ่งของบุคคล เช่น การแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ก็อาจจะเป็นเพียงแง่คิดของบุคคลหนึ่งๆ ทั้งแง่คิดและแนวโน้มดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นถึงความคิด ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาได้ผ่านไปนานๆ เนื่องจากทักษะนี้เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จึงไม่สามารถสังเกตให้เห็นโดยตรงแต่ต้องสังเกตได้จากสิ่งที่พูด หรือแสดงออกด้วยการกระทำ

วิภาดา (2551) ทักษะ คือ ความรู้สึกภายในของบุคคลที่ใช้ประเมินหรือตัดสินสิ่งต่างๆ ความรู้สึกดังกล่าวเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบ (Favorable or unfavorable feeling) ต่อคน (People) วัตถุสิ่งของ (Objects) เหตุการณ์ (Events) และสถานการณ์ต่างๆ (Surrounding situations) เมื่อบุคคลชอบสิ่งหนึ่งสิ่งใด ถือว่าบุคคลมีทัศนคติเป็นบวกต่อสิ่งนั้น (Positive Attitude) ในทางตรงข้าม เมื่อบุคคลไม่ชอบสิ่งหนึ่งสิ่งใด ถือว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติเป็นลบต่อสิ่งนั้นๆ (Negative Attitude)

Schermerhorn (2000) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่าทัศนคติ คือ การวางแนวความคิด ความรู้สึกให้ตอบสนองในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อคน หรือต่อสิ่งของในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือจากการสำรวจที่เป็นทางการ หรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น

Hornby (2010) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะ คือ วิธีทางที่คุณคิดหรือรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และวิธีทางที่ประพุดต่อใครหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คุณคิดหรือรู้สึกอย่างไร

จากความหมายของทัศนคติที่กล่าวมาทั้งหมด พอที่จะสรุปความหมายของทัศนคติได้ดังนี้ ทัศนคติ หมายถึง เรื่องราวที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลเป็นการจัดระเบียบแนวความคิด ความเชื่อ อุดมคติ และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ ทัศนคติมีใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด ตรงกันข้ามทัศนคติจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงและถาวร ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้วจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว และจะไม่เปลี่ยนแปลงในทันทีทันใดที่ได้รับตัวกระตุ้นที่แตกต่างกันไป เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นมาจะมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ หากจะเปลี่ยนแปลงจึงต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก

Scott (1975) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของทัศนคติไว้ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากการสะสมประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด

2. ทัศนคติมีคุณลักษณะของการประเมิน (Evaluative Nature) ทัศนคติเกิดจากการประเมินความคิดหรือความเชื่อที่บุคคลมีอยู่เกี่ยวกับสิ่งของ บุคคลอื่น หรือเหตุการณ์ ซึ่งจะเป็นสื่อกลางทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง คุณลักษณะของทัศนคติในด้านการประเมินนี้ (Fishbein and Ajzen, 1975) เน้นว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ทัศนคติแตกต่างกันอย่างแท้จริงจากแรงผลักดันภายในอื่น ๆ เช่น นิสัย แรงขับ หรือแรงจูงใจ

3.ทัศนคติมีคุณภาพและความเข้ม (Quality and Intensity) โดยคุณภาพและความเข้มของทัศนคติ จะเป็นสิ่งที่บอกถึงความแตกต่างของทัศนคติที่แต่ละคนมีต่อสิ่งต่าง ๆ คุณภาพของทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้จากการประเมิน เมื่อบุคคลประเมินทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็อาจมีทัศนคติทางบวก (ความรู้สึกชอบ) หรือทัศนคติทางลบ (ความรู้สึกไม่ชอบ) ต่อสิ่งนั้น

4.ทัศนคติมีความคงทนไม่เปลี่ยนแปลง (Permanence) เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการสะสมประสบการณ์ และผ่านกระบวนการเรียนรู้มา

5.ทัศนคติต้องมีที่หมาย (Attitude Object) โดยมีที่หมายต่อสิ่งต่างๆ เช่น คน วัตถุ สิ่งของ สถานที่ หรือเหตุการณ์ เป็นต้น

6.ทัศนคติมีลักษณะความสัมพันธ์ โดยทัศนคติจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุ สิ่งของ บุคคลอื่น หรือสถานการณ์

ทัศนคติมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการของ (Johns, 1996) ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก (Affect) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติที่เชื่อว่าเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากพ่อแม่ ครูอาจารย์ และเพื่อนวัยเดียวกัน เป็นเจตคติที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ การชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ เช่น การรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อนาย การชอบหรือไม่ชอบดนตรี งานศิลปะอาหารบางชนิด เป็นต้น ดังนั้นองค์ประกอบนี้จึงเป็นสภาพทางอารมณ์ควบคู่ไปกับการประเมิน (Evaluation) ของแต่ละบุคคล

2. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับความนึกคิด (Cognition) เป็นอีกส่วนหนึ่งของทัศนคติที่เป็นด้านความรู้ การรับรู้ ความเห็นและความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีที่มาจากกระบวนการทางความคิดที่ใช้เหตุผลเชิงตรรกะเป็นหลัก จึงเป็นทัศนคติที่ผ่านการประเมินของบุคคลนั้นแล้ว เช่น ความเชื่อว่าคนหรือสิ่งของนั้นดีหรือไม่ดี หรือผู้บังคับบัญชาที่มีความคิด หรือความเชื่อที่ผู้บังคับบัญชาของตนมีความเป็นผู้ใหญ่พอจะสามารถที่จะปกครองตนเองได้ ดังนั้นเขาจึงให้ความเป็นอิสระในการทำงานแก่ผู้บังคับบัญชาหรือเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยสั่งการ เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavior) เป็นทัศนคติอีกส่วนหนึ่งของบุคคลที่ตั้งใจที่จะกระทำต่อคนอื่นหรือวัตถุสิ่งของด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การแสดงความเป็นมิตร ให้ความอบอุ่นหรือก้าวร้าว เป็นปฏิบัติหรือเอื้ออาทร เป็นต้น โดยแนวโน้มของพฤติกรรมเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ตัวอย่างเช่น ถ้ามีบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย หรือมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย แนวโน้มพฤติกรรมผู้นั้นก็จะรับฟัง เคารพต่อสิทธิผู้อื่น ขอบการเข้ามีส่วนร่วมหรือแสวงหาความร่วมมือ ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีในเรื่องนี้ก็จะแสดงพฤติกรรมต่อต้าน ถอยหนี หรือหลีกเลี่ยงต่อเหตุการณ์เหล่านั้น

Katz (อ้างถึงใน Loudon และ Della Bitta, 1993) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของทัศนคติที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. หน้าที่ในการปรับตัว (Adjustment function) ทัศนคติช่วยให้เราปรับตัวเข้าหาสิ่งที่ทำให้ได้รับความพึงพอใจหรือได้รางวัล ขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงต่อสิ่งที่ไม่ปรารถนา ไม่พอใจหรือให้โทษ นั่นคือยึดแนวทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด และหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นโทษให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ซึ่งช่วยในการปรับตัวของแต่ละบุคคลให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้น

เกิดความพอใจ คือ เมื่อเราเคยมีประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก่อน และเราได้ประสบกับสิ่งนั้นอีก เราจะพัฒนาการตอบสนองของเราในทิศทางที่เราต้องการ

2. หน้าที่ในการป้องกันตน (Ego – defensive function) ทัศนคติช่วยปกป้องภาพลักษณ์แห่งตน (ego or self image) ต่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ และแสดงออกมาเป็นกลไกที่ป้องกันตนเอง ใช้ในการปกป้องตัวเองโดยการสร้างความนิยมนับถือตนเอง หลีกเลียงจากสิ่งที่ไม่พอใจ หรือสร้างทัศนคติขึ้นมาเพื่อรักษาหน้า

3. หน้าที่ในการแสดงออกของค่านิยม (Value expressive function) ในขณะที่ทัศนคติที่ปกป้องตนเองได้สร้างขึ้นเพื่อปกป้องภาพลักษณ์ของตนเอง หรือเพื่อปิดบังทัศนคติที่แท้จริงไม่ปรากฏ แต่ทัศนคติที่ทำหน้าที่แสดงออกถึงค่านิยมจะพยายามแสดงลักษณะที่แท้จริงของตนเองทำหน้าที่ให้บุคคลแสดงค่านิยมของตนเอง เป็นการแสดงออกทางทัศนคติที่จะสร้างความพอใจให้กับบุคคลที่แสดงทัศนคตินั้นออกมา เพราะเป็นการแสดงค่านิยมพื้นฐานที่แต่ละบุคคลพอใจ

4. หน้าที่ในการแสดงออกถึงความรู้ (Knowledge function) มนุษย์ต้องการเกี่ยวข้องกับวัตถุต่างๆ รอบข้าง ดังนั้นจึงต้องแสวงหาความมั่นคง ความหมาย ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ทัศนคติจะเป็นสิ่งที่ใช้ประเมิน และทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และเป็นมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบ หรือเป็นขอบเขตแนวทางสำหรับอ้างอิงเพื่อหาทางเข้าใจ ให้สามารถเข้าใจโลกและสิ่งแวดล้อมได้ง่ายๆ ขึ้น เพราะคนเราได้รับรู้แล้วครั้งหนึ่งก็จะเก็บประสบการณ์เหล่านั้นไว้เป็นส่วนๆ เมื่อเจอสิ่งใหม่จะนำประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นกรอบอ้างอิงว่า สิ่งใดควรรับรู้ สิ่งใดควรหลีกเลี่ยง ซึ่งทัศนคติช่วยให้คนเราเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวเรา โดยเราสามารถตีความ หรือประเมินค่าสิ่งที่อยู่รอบตัวเราได้

ประเภทของทัศนคติ

การแสดงออกทางทัศนคติสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (ดารณี, 2542) คือ

1. ทัศนคติในทางบวก (Positive Attitude) คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดีหรือยอมรับ ความพอใจ เช่น นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการโฆษณา เพราะวิชาการโฆษณเป็นการให้บุคคลได้มีอิสระทางความคิด

2. ทัศนคติในทางลบ (Negative Attitude) คือ การแสดงออกหรือความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ไม่พอใจ ไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย เช่น นิติไม่ชอบคนเลี้ยงสัตว์ เพราะเห็นว่าทารุณสัตว์

3. การไม่แสดงออกทางทัศนคติ หรือมีทัศนคติเฉยๆ คือ มีทัศนคติเป็นกลางอาจจะเพราะว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ หรือในเรื่องนั้นๆ เราไม่มีแนวโน้มทัศนคติอยู่เดิมหรือไม่มีแนวโน้มทางความรู้ในเรื่องนั้นๆ มาก่อน เช่น เรามีสทัศนคติที่เป็นกลางต่อตู้ไมโครเวฟ เพราะเราไม่มีความรู้เกี่ยวกับโทษหรือคุณของตู้ไมโครเวฟมาก่อน

จะเห็นได้ว่าการแสดงออกของทัศนคตินั้น เกิดจากการก่อตัวของทัศนคติที่สะสมไว้เป็นความคิดและความรู้สึก จนสามารถแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ตามทัศนคติต่อสิ่งนั้น

การก่อตัวของทัศนคติ

ทัศนคติจะก่อตัวขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยหลายประการ คือ

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivations) ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการ หรือแรงผลักดันพื้นฐานทางร่างกายอยู่ ตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้ และในทางตรงกันข้ามจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งของหรือบุคคลที่ขัดขวางมิให้เขาตอบสนองความต้องการได้

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิด และขนาดของข่าวสารข้อมูลที่แต่ละคนได้รับมา รวมทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารข้อมูลอีกด้วย ด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็น และเข้าใจปัญหาต่างๆ ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่ตัวบุคคลนั้นจะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3. การเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจจะมาจากกลุ่มต่างๆ ที่เขาเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย เช่น ครอบครัว วัดที่ไปประกอบศาสนกิจ กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา และกลุ่มสังคมต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มของครอบครัว และกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุดที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลที่อยู่ในกลุ่มดังกล่าวได้

4. ประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่างๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มานั้นจะกลายเป็นทัศนคติได้ เช่น หากคนใดคนหนึ่งติดใจในรสอาหารที่ภัตตาคารแห่งหนึ่ง เขาอาจมีทัศนคติที่ดีต่อร้านนั้นและจะกลับไปกินอีกเสมอ แต่ถ้าหากเกิดความไม่พอใจหรือผิดหวังครั้งใดครั้งหนึ่ง ก็อาจทำให้ทัศนคติเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดีจนทำให้ไม่กลับไปกินอีกเลย

5. ลักษณะท่าทาง (Personality) มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคลถึงแม้ว่าลักษณะท่าทางจะเป็นเรื่องที่มีความหมายกว้างที่สุด ตามที่กล่าวมาแล้วก็ตาม แต่ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคลได้ด้วย

การศึกษาทัศนคติ

ระวีวรรณ (2533) กล่าวว่าการศึกษาทัศนคติของบุคคลเริ่มต้นด้วยการศึกษาแบบนำร่อง เพื่อหาจุดเริ่มต้นและขอบข่ายของทัศนคติ การที่จะตัดสินใจว่าจะวัดอะไร ด้านใดบ้าง แล้วรวบรวมข้อความเกี่ยวกับทัศนคติซึ่งอาจทำให้มีผลกับพฤติกรรมที่แท้จริงของบุคคลนั้นได้ วิธีการศึกษาทัศนคติมีหลายวิธีดังนี้

1. การสังเกต (Observation) หมายถึง การศึกษาคุณลักษณะและพฤติกรรมของบุคคล รวมถึงปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อค้นหาความจริงโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้าของผู้สังเกต โดยทำเป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1) การสังเกตทางตรง (Direct Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตต้องเฝ้าดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองโดยอาศัยประสาททางตาและประสาททางหู

2) การสังเกตทางอ้อม (Indirect Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตไม่เห็นพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ด้วยตนเองอาศัยการถ่ายทอดจากผู้อื่นหรือจากเครื่องมือที่ใช้เป็นสื่อต่างๆ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องบันทึกภาพ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การสนทนาหรือพูดคุยกันอย่างมีจุดหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่วางแผนไว้ล่วงหน้า การสัมภาษณ์นอกจากจะได้ข้อมูลตามต้องการแล้วยังได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์ในด้านปฏิภาณไหวพริบ ท่วงท่า วาจาอุปนิสัย เป็นต้น แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview)
- 2) การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview)

3. แบบสอบถาม (Questionnaire) หมายถึง ชุดของคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้รวบรวมข้อเท็จจริงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็น ความสนใจ ความรู้สึกต่างๆ

4. การรายงานตนเอง (Self-Report) เป็นวิธีหนึ่งที่ยอมรับใช้ในวงการศึกษาศึกษาทัศนคติความสนใจ และบุคลิกภาพของบุคคล กล่าวคือให้เจ้าตัวรายงานความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นออกมาว่าชอบ ไม่ชอบอย่างไร ด้วยการพูดหรือเขียนบรรยาย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอน

นวลจิตต์ (2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน คือการจัดการบรรยากาศ กิจกรรม สื่อ สถานการณ์ ฯลฯ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ ครูจึงจำเป็นที่จะต้องรู้จักกับผู้เรียนอย่างรอบด้าน และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปเป็นพื้นฐานการออกแบบหรือวางแผนการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับผู้เรียน โดยมีครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมช่วยกันในการจัดการเรียนการสอน เพราะการจัดการเรียนการสอนเป็นการร่วมมือกันในการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

อาภรณ์ (2546) ให้ความหมายการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่างๆที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

วรัทยา (2548) ได้สรุปการเรียนการสอน หมายถึง ขั้นตอน ข้อเสนอแนะในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหา เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ หรือเกิดประสิทธิผลแก่ผู้เรียนหรือบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

สุราษฏร์ (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ถาวรให้แก่ผู้เรียน การเรียนรู้เกิดขึ้นโดยตัวผู้เรียนเอง ครูเป็นแต่เพียงผู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นเท่านั้น การเรียนการสอนจึงเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งในกระบวนการทางการศึกษาในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยที่ผู้สอนจะต้องเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนให้มาก

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยที่ผู้สอนได้จัดประสบการณ์ในด้านการเรียนต่างๆให้กับผู้เรียน เช่น การจัดวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนสร้างบรรยากาศในสถานที่เรียนและการใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่างๆเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การเรียนการสอนเป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่จะทำ

ร่วมกันและการเรียนการสอนจึงเป็นกระบวนการหลักในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยมีผู้สอนเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมและคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนและเป็นการช่วยส่งเสริมประสบการณ์สอนให้กับผู้สอนให้มีประสบการณ์ในการสอนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนนั้นประกอบด้วย ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านเทคนิคการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีนั้น ควรเป็นไปเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสมดุลทั้งทางกาย ปัญญา คุณธรรมและทักษะการใช้ชีวิต สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพและใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ซึ่งอาภรณ์ (2546) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรมของหลักสูตร
2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน
3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย
4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา
5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน
6. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ
7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม
8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ทำทลายความคิดความสามารถของผู้เรียน
9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย
10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์
11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง

จากหลักการดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยมุ่งพัฒนาความเจริญทุกด้านให้แก่ผู้เรียน รั้าให้ผู้เรียนแสดงออกและได้มีส่วนร่วมฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองและจัดโดยมีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนาน ตลอดจนจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

โสภณ และ อภันตรี (2545) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสอนที่จะต้องใช้กับผู้เรียนที่สำคัญที่สุดนั้น มีอยู่มากมายหลายวิธี เพื่อให้ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ จึงจำแนกตามเทคนิคการเรียนการสอนดังนี้

1. การจัดเทคนิคการสอนทางอ้อม ได้แก่ การเรียนรู้แบบสืบค้น แบบค้นพบ และแบบแก้ปัญหา แบบสร้างแผนผังความคิด แบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถาม แบบใช้การตัดสินใจ
2. เทคนิคการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ได้แก่ การเรียนรู้แบบศูนย์กลางการเรียนรู้ แบบเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ออมพิวเตอร์ช่วยสอน การทำรายงาน การค้นคว้าอิสระ เขียนรายงานการเรียนเสริม การทำโครงงาน การทำนิตยสาร มอบหมายการทำงานเป็นรายบุคคล
3. เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆประกอบการเรียน เช่น สิ่งพิมพ์ตำราเรียน และแบบฝึกหัด การใช้ทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป

4. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วย การได้วาทีการอภิปรายรายการระดมสมอง กลุ่มแก้ปัญหา การประชุมต่างๆ การแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มสืบค้น คู่คิดการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น

5. เทคนิคการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เกม กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร บทบาทสมมติ

6. เทคนิคการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ได้แก่ ปริศนาความคิด ร่วมแข่งขันหรือสืบค้น กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน รวมกลุ่มกันคิดและทำงานกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในรายวิชานั้นเป็นกลุ่มและเป็นการสร้างความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มอีกด้วย

7. เทคนิคการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เช่น การเรียนการสอนแบบใช้เรื่องเล่าหรือการเล่าเรื่อง และการเรียนการสอนแบบแก้ปัญหาโดยผู้เรียนจะต้องมีการคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาเมื่อมีปัญหาขึ้นก็มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับด้านเทคนิคการสอนที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นพอจะสรุปได้ว่าเทคนิคการสอน คือ วิธีหรือแนวทางที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอนการสอน วิธีการสอน หรือการดำเนินการทางการสอนใดๆ เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นการยกตัวอย่างการใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้น เทคนิคการสอนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องรู้จักที่จะเตรียมและจะต้องใช้ในการเรียนการสอน เพราะเทคนิคการสอนจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนของผู้สอนมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินและสนุกสนานกับการเรียนการสอนทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ เทคนิคการสอนที่ผู้สอนจะต้องนำมาใช้นั้นจะต้องมีการนำเสนอเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ มีการยกตัวอย่างประกอบน่าสนใจ มีเทคนิคและรูปแบบการสอนที่หลากหลาย รวมถึงมีการตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและสิ่งสำคัญที่สุดคือผู้สอนจะต้องมีความรู้ดีและเก่งเรื่องการใช้เทคนิคการสอนด้วย (พระสุรชัย, 2554)

รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

คำอธิบายรายวิชา

หลักการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น การเกิดแผลและกลไกการหายของบาดแผล การช่วยเหลือสัตว์ได้รับบาดเจ็บเบื้องต้น การแก้ไขความเสียหายส่วนศีรษะ ไซสันหลัง ออก ช่องท้อง ขา การแก้ไขแผลไฟไหม้

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น
2. เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะในการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นได้
3. เพื่อให้ มีนักศึกษสามารถปฏิบัติงานการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นได้อย่างถูกต้องตาม

มาตรฐานสากล

หลักสูตรการพยาบาลสัตว์มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ ด้านวิชาชีพ การพยาบาลสัตว์ ตลอดจนดำเนินการจัดการศึกษาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการส่งเสริม สนับสนุนให้

ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการทางปัญญา การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ด้วยความเอื้ออาทรระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จากสภาพการณ์จริงด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เสริมสร้างการมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ให้บัณฑิตมีการพัฒนาตนเอง ปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง มีศักยภาพในการทำงานเป็นหมู่คณะ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข เป็นบุคลากร ด้านสุขภาพสัตว์ที่เสริมสร้างการพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ สังคม ท้องถิ่น มีจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งจะเป็นบุคลากรที่สำคัญเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมวัฒนธรรมของประเทศชาติต่อไป

สำหรับการพัฒนาหลักสูตรนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นไปเพื่อพัฒนาวิชาการและพัฒนาองค์ความรู้ด้าน การเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การป้องกันรักษาโรคสัตว์ และผลิตบัณฑิตการพยาบาลสัตว์ ผลิตบัณฑิตที่มี ความรู้ความสามารถออกไปรับใช้สังคม รวมทั้งตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศที่ต้องการความปลอดภัยด้านอาหารและสร้างรายได้จากการขายผลผลิต ทั้งเพื่อการบริโภค ภายในประเทศและการส่งออก ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่แก่เกษตรกรและ เจ้าของสัตว์เลี้ยง ซึ่งยังไม่เป็นถูกสุขลักษณะนักในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจากผลกระทบจาก สถานการณ์ภายนอก การพัฒนาหลักสูตรจึงจำเป็นต้องพัฒนาในเชิงรุกที่มีศักยภาพและสามารถ ปรับเปลี่ยนได้ตามวิวัฒนาการของสาขาวิชา และรองรับการแข่งขันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ การผลิตบุคลากรทางด้านการพยาบาลสัตว์มีความสำคัญมาก เพราะอัตราการเจริญเติบโตด้านการ ผลิตสัตว์ หรือการเลี้ยงสัตว์เพื่องานอดิเรกนั้นจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรกลุ่มดังกล่าว ที่มีความชำนาญ และความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาตนเองให้เข้ากับลักษณะงาน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงความเข้าใจในผลกระทบต่อสังคม เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่ง เป็นไปตามนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยด้านมุ่งสู่ความเป็นเลิศในทางวิชาการ ตลอดจน พัฒนาการศึกษาการพยาบาลสัตว์และการสัตวแพทย์ ผลิตบัณฑิตที่ดีมีคุณภาพ และมีคุณธรรมออกสู่ สังคม (หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชบาไพร และคณะ (2551) ทำการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ต่อการเรียน กระบวนวิชาบูรณาการบริหารเภสัชกรรม เพื่อประเมินทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ การเรียนกระบวนวิชาบูรณาการบริหารเภสัชกรรม โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา เภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาบูรณาการบริหารเภสัชกรรม ใน ภาคการศึกษาที่ 1/2551 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษามี ต่อการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาที่เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้าน

อาจารย์ผู้สอนและผู้ประสานงานในพื้นที่ ด้านความพร้อมและการปรับตัวของนักศึกษา และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกระบวนการเรียน การศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน การบริหารกิจการบริหารเภสัชกรรมโดยเฉพาะในด้านเนื้อหาวิชา โดยทัศนคติด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกระบวนการเรียน การศึกษาเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการบริหารเภสัชกรรมโดยเฉพาะในด้านการได้รู้จักทำงานเป็นทีม รู้จักคิดและแก้ปัญหา เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานวิชาชีพในชุมชน และเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความรับผิดชอบของเภสัชกรที่พึงมีต่อชุมชนและสังคม โดยนำความรู้ทางบริหารเภสัชกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน โดยการทำงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ แต่ในด้านการบริหารจัดการกระบวนการเรียน การศึกษายังคงมีประเด็นที่จะต้องมีการปรับปรุงต่อไป โดยเฉพาะในด้านระยะเวลาและช่วงเวลาในการเรียน และปริมาณงานมอบหมายที่เหมาะสม

ฉันทบูรณ์ (2553) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาฟิสิกส์สำหรับวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่ม 03 นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาฟิสิกส์สำหรับวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่ม 03 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาฟิสิกส์สำหรับวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่ม 03 จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในแต่ละหัวข้อแตกต่างกันออกไป นักศึกษาที่เรียนในรายวิชานี้มีระดับความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นระดับความพึงพอใจมาก และน้อยที่สุดในระดับความพึงพอใจน้อย

พระสุรชัย (2554) ศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรม ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการสอนศีลธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน จำนวน 331 คน ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน นักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านเนื้อหาของหลักสูตร รองลงมา คือ ด้านเทคนิคการสอนและด้านการจัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนการสอน ตามลำดับ ส่วนด้านที่นักเรียนมีทัศนคติต่ำสุดคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการศึกษาได้แก่ เนื้อหาของหลักสูตรที่อ่านเข้าใจยาก มีรูปแบบการสอนที่ไม่หลากหลาย ขาดสื่อการสอนที่น่าสนใจ สภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียน และขาดการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จึงต้อง

ดำเนินการแก้ไขตามปัญหาเหล่านี้

วงศ์สิริ และสุดกัญญา (2556) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และแบบสอบถามทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทัศนคติต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .38) คะแนนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = .42) คะแนนทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = .50) ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผู้สอนควรเสริมสร้างให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และกระตุ้นให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มากที่สุด รวมทั้งการใช้วิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนควรเสริมสร้างให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และกระตุ้นให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มากที่สุด รวมทั้งการใช้วิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำงานเป็นทีม รู้จักคิดและแก้ปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การออกแบบการทดลอง
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ จำนวนครั้งในการเข้าเรียน และเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอน และด้านผู้สอน เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่อาจารย์ควรนำมาพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

3.3 การออกแบบการทดลอง

ผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองโดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นในวันสุดท้ายของการเรียนการสอน

3.4 วิธีดำเนินการทดลอง

1. แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา โดยแจกในวันสุดท้ายของการเรียนการสอน
2. รวบรวมแบบสอบถามความคิดเห็น ทั้งหมดจำนวน 16 ชุด เพื่อนำมาตรวจสอบหัวข้อที่นักศึกษาทำการเลือกซ้ำๆกัน และนำหัวข้อนั้นมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปวิเคราะห์
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) บรรยายลักษณะข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{pct} = n_i/n_t \times 100$$

เมื่อ pct แทน ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา
 n_i แทน จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา
 n_t แทน จำนวนส่วนใหญ่ทั้งหมด

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ผลการศึกษาข้อมูลปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 16 คน

ข้อมูลของนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	31.25
หญิง	11	68.75
จำนวนครั้งในการเข้าเรียน		
13 ครั้งขึ้นไป	9	56.25
10-12 ครั้ง	4	25
7-10 ครั้ง	3	18.75
น้อยกว่า 7 ครั้ง	0	0
เกรดเฉลี่ยของนักศึกษา		
3.50 ขึ้นไป	0	0
3.00-3.50	8	50
2.50-3.00	7	43.75
2.00-2.50	1	6.25
ต่ำกว่า 2.00	0	0

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 16 คน เป็นข้อมูลในส่วนที่ 1 ของแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ เพศ จำนวนครั้งในการเข้าเรียน และเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา พบว่าเป็นนักศึกษาเพศหญิงร้อยละ 68.75 (11 คน) เพศชายร้อยละ 31.25 (5 คน) นักศึกษาที่เข้าเรียน 13 ครั้งขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 56.25 (9 คน) เข้าเรียน 10-12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 (4 คน) และเข้าเรียน 7-10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.75

(3 คน) ส่วนเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.00-3.50 คิดเป็นร้อยละ 50 (8 คน) เกรดเฉลี่ยระดับ 2.50-3.00 คิดเป็นร้อยละ 43.75 (7 คน) และเกรดเฉลี่ยระดับ 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 6.25 (1 คน)

ตารางที่ 4.2 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านนักศึกษา)

ความคิดเห็น	ระดับ (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
นักศึกษาชอบเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น	12.5	50	31.25	6.25	-
นักศึกษาชอบการฝึกปฏิบัติการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น เช่น การป้อนยาสัตว์ เป็นต้น	12.5	62.5	25	-	-
นักศึกษาได้เรียนรู้การปฐมพยาบาลสัตว์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	-	56.25	31.25	12.5	-
นักศึกษาได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม	-	18.75	50	31.25	-
นักศึกษามีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น	6.25	31.25	50	12.5	-
นักศึกษาได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ในขณะเรียน	12.5	31.25	50	6.25	-
นักศึกษาได้มีการสืบค้นข้อมูลใหม่ๆทางด้านการพยาบาลสัตว์จากแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต	31.25	62.5	6.25	-	-
นักศึกษาได้เรียนรู้โดยการทำกิจกรรมนอกเหนือจากในชั้นเรียน	18.75	37.5	43.75	-	-
นักศึกษาได้ฝึกทักษะการคิดหลากหลายรูปแบบ (เชิงบูรณาการ)	12.5	37.5	50	-	-
นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	50	37.5	12.5	-	-
รวมเฉลี่ย	15.625	42.5	35	6.875	-

จากตารางที่ 4.2 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านนักศึกษา) พบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาชอบเรียนวิชาการ

ปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 31.25) นักศึกษาชอบการฝึกปฏิบัติการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น เช่น การป้อนยาสัตว์ เป็นต้น อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 25) นักศึกษาได้เรียนรู้การปฐมพยาบาลสัตว์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 31.25) นักศึกษาได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับน้อย (ร้อยละ 31.25) นักศึกษามีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 31.25) นักศึกษาได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ในขณะที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 31.25) นักศึกษาได้มีการสืบค้นข้อมูลใหม่ๆทางด้านการพยาบาลสัตว์จากแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) รองลงมาคือระดับมากที่สุด (ร้อยละ 31.25) นักศึกษาได้เรียนรู้โดยการทำกิจกรรมนอกเหนือจากในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 43.75) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 37.5) นักศึกษาได้ฝึกทักษะการคิดหลากหลายรูปแบบ (เชิงบูรณาการ) อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 37.5) และนักศึกษสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 37.5)

ตารางที่ 4.3 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านเนื้อหาและการสอน)

ความคิดเห็น	ระดับ (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เนื้อหามีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	25	56.25	18.75	-	-
เนื้อหาที่น่าสนใจและกระตุ้นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	12.5	50	31.25	6.25	-
มีการใช้สื่อที่หลากหลายรูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์)	12.5	37.5	43.75	6.25	-
มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	25	56.25	18.75	-	-
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือซักถามในชั้นเรียน	18.75	68.75	12.5	-	-
รวมเฉลี่ย	18.75	53.75	25	2.5	-

จากตารางที่ 4.3 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอน ในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านเนื้อหาและการสอน) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหามีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 18.75) เนื้อหาที่น่าสนใจและกระตุ้นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 31.25) มีการใช้สื่อที่หลากหลายรูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์) อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 43.75) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 37.5) มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 18.75) และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือซักถามในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.75) รองลงมาคือระดับมากที่สุด (ร้อยละ 18.75)

ตารางที่ 4.4 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านผู้สอน)

ความคิดเห็น	ระดับ (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาอย่างดี	12.5	62.5	25	-	-
ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในเนื้อหาวิชา	12.5	68.75	18.75	-	-
ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินมีความเที่ยงธรรม โปร่งใส	12.5	75	12.5	-	-
ผู้สอนให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการเรียนและปัญหาอื่นๆ	37.5	56.25	6.25	-	-
ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพโดยรวมเหมาะสม	43.75	56.25	-	-	-
รวมเฉลี่ย	23.75	63.75	12.5	-	-

จากตารางที่ 4.4 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอน ในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านผู้สอน) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาอย่างดีอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 25) ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.75) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 18.75) ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินมีความเที่ยงธรรม โปร่งใสอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 75) รองลงมาคือระดับมากที่สุดและระดับปานกลาง (ร้อยละ 12.5) ผู้สอน

ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการเรียนและปัญหาอื่นๆอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) รองลงมาคือระดับมากที่สุด (ร้อยละ 37.5) และผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพโดยรวมเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) รองลงมาคือระดับมากที่สุด (ร้อยละ 43.75)

ส่วนข้อมูลในส่วนที่ 3 ของแบบสอบถามซึ่งเป็นข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์นำมาพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นนั้นนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่างๆได้แก่นักศึกษาชอบการฝึกปฏิบัติ ต้องการให้มีการฝึกปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น ต้องการฝึกปฏิบัติกับสัตว์หลากหลายชนิด ต้องการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเพิ่มมากขึ้น เนื้อหาเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 16 คน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 68.75) การเข้าเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียน 13 ครั้งขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 56.25 (9 คน) ส่วนเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาพบว่านักศึกษาลดส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดีคือ 3.00-3.50 คิดเป็นร้อยละ 50

2. ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านนักศึกษา) พบว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นด้านนักศึกษา ความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและปานกลาง (ร้อยละ 42.5 และร้อยละ 35 ตามลำดับ) โดยนักศึกษาชอบเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) ชอบการฝึกปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) ได้เรียนรู้การปฐมพยาบาลสัตว์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) ได้มีการสืบค้นข้อมูลใหม่ๆทางด้านการพยาบาลสัตว์จากแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 50) ได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) มีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) ได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ในขณะที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50) ได้เรียนรู้โดยการทำกิจกรรมนอกเหนือจากในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 43.75) และได้ฝึกทักษะการคิดหลากหลายรูปแบบ (เชิงบูรณาการ) อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50)

3. ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านเนื้อหาและการสอน) พบว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นด้านเนื้อหาและการสอน ความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 53.75) โดยนักศึกษาลดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหามีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) เนื้อหามีความน่าสนใจและกระตุ้นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือซักถามในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.75)

4. ทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น (ด้านผู้สอน) พบว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนใน

รายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นด้านผู้สอน ความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 63.75) โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณสอนมีการเตรียมการสอนมาอย่างดีอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.75) ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินมีความเที่ยงธรรม โปร่งใสอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 75) ผู้สอนให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการเรียนและปัญหาอื่นๆอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25) และผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพโดยรวมเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.25)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ข้อมูลของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 16 คน จากข้อมูลการเข้าเรียนของนักศึกษา ซึ่งมีการเรียนการสอนทั้งหมด 14 ครั้ง นักศึกษาที่เข้าเรียน 13 ครั้งขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 56.25 เข้าเรียน 10-12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 นั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษามากกว่าร้อยละ 80 มีการเข้าเรียนมากกว่าร้อยละ 70 บ่งบอกว่านักศึกษามีความสนใจต่อการเรียนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นทั้งในด้านนักศึกษา ด้านเนื้อหาและการเรียนการสอน และด้านผู้สอน จากความคิดเห็นส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับมากและปานกลาง จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่นักศึกษาชอบเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น นักศึกษาชอบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการฝึกปฏิบัติ การทำกิจกรรมกลุ่ม การทำกิจกรรมที่ได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ และนักศึกษามีความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่การใช้สื่อในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์) นั้นพบว่านักศึกษายังมีความคิดเห็นต่อสื่อที่ใช้ในระดับปานกลาง เนื่องจากเป็นวิชาใหม่สำหรับผู้สอน อาจทำให้ผู้สอนมีการใช้สื่อที่ยังไม่หลากหลายรูปแบบมาใช้ ดังนั้นผู้สอนจึงควรมีการพัฒนาปรับปรุงการใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจต่อการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้นทั้งในด้านนักศึกษา ด้านเนื้อหาและการเรียนการสอน และด้านผู้สอน จากความคิดเห็นส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับมากและปานกลาง ซึ่งสามารถนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการ

เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้โดยปรับปรุงในด้านที่ได้คะแนนปานกลางหรือมากเพื่อให้ได้คะแนนในระดับมากและมากที่สุดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ด้านการพยาบาลสัตว์ เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่มีประสิทธิภาพต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยผลด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- ชบาไพร โพธิ์สุยะ, อัญชลี เพิ่มสุวรรณ, หทัยกาญจน์ เซาวนพูนผล, ยงยุทธ เรือนทา, และภริดา เวียนทอง. (2552). *ทัศนคติของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ต่อการเรียนนกระบวนวิชาบูรณาการ บริบาลเภสัชกรรม* (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดารณี พานทอง. (2542). *ทฤษฎีการจูงใจ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธัญบุรณ์ ถาวรวรรณ. (2553). *ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาฟิสิกส์สำหรับ วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่ม 03 นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ* (รายงานการวิจัย). อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์. (2545). *การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา.
- ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพฯ.
- พระสุรชัย สุรชโย (หงษ์ตระกูล). (2554). *ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของพระ สอนศีลธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธ ศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. (2533). *การวัดทัศนคติเบื้องต้น*. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วรัทยา ธรรมกิตติภพ. (2548). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวทงสมรรถภาพวิชาชีพ สาขางานการบัญชีหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546) (วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก)*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วงศ์สิริ แจ่มฟ้า, และสุดกัญญา ปานเจริญ. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม การเรียนในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับทักษะกระบวนการเรียนรู้ของ นักศึกษาพยาบาล*. *การพยาบาลและการศึกษา*, 6(1), 95-104.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2551). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ส เจริญ การพิมพ์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2541). *พฤติกรรมองค์กร : ทฤษฎีและการประยุกต์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2550). *ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค*. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โสภณ โสมดี, และอภันตรี โสตะจินดา. (2545). *การจัดกระบวนกรเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน*. *วารสารวิชาการ*, 5(1), 14-18.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *พฤติกรรมผู้บริโภค* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้ง.เฮ้าส์.
- David L. Loudon and Albert J. Della Bitta. (1993). *Consumer Behavior : Concepts and applications*. New York : McGraw – Hill International, Inc.
- Fishbein, M. and Ajzen, I. (1975). *Belief ,Attitude, Intention and Behavior : An Introduction to Theory and Research*. London : Addison-Wesley.
- Hornby, A S. (2010). *Oxford Advanced Learner’s Dictionary of Current English*. Oxford : Oxford University Prees.
- Johns, G. (1996). *Organizational behavior : Understanding and managing live at work*. (4th ed.). Moutreal : Harper Collins College Pub.
- Katz, A. (1950). *The Social Psychology of Organization* (2^{ed} ed.). New York : John Wiley and Sons.
- Loudon, D. L., and Bitta, A. J., (1993). *Consumer Behavior : Concepts and Applications*. (3rd ed.). New York : Mc Graw-Hill.
- Schermerhorn, J. R., Hunt, James G., and Osborn, Richard N. (2000). *Organizational behavior*. Boston: McGraw-Hill.
- Schiffman, Leon G., Kanuk., Leslic L. (2000). *Consumer behavior* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ : Prentice-Hall.
- William A. Scott. (1975). *Attitude Measurement*. In Gardner Lindzey and Elliot Aronson (eds.), *The Handbook of Social Psychology*. New Delhi : Amerind Publishing.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ต่อการเรียนการสอนรายวิชาการปฐม
พยาบาลสัตว์เบื้องต้น

ภาคเรียนที่ 1/2555 นักศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำชี้แจง กาเครื่องหมาย \surd ลงใน

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. จำนวนครั้งในการเข้าเรียน (โดยเฉลี่ย) 13 ครั้งขึ้นไป 10-12 ครั้ง
 7-10 ครั้ง น้อยกว่า 7 ครั้ง
- 3.เกรดเฉลี่ย 3.00-3.50 3.50 ขึ้นไป
 2.00-2.50 2.50-3.00
 ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่2 ทศนคติของนักศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ต่อการเรียนรายวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น

ที่	ความคิดเห็น	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักศึกษาชอบเรียนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น					
2	นักศึกษาชอบการฝึกปฏิบัติการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น เช่น การป้อนยาสัตว์ เป็นต้น					
3	นักศึกษาได้เรียนรู้การปฐมพยาบาลสัตว์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน					
4	นักศึกษาได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม					
5	นักศึกษามีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น					
6	นักศึกษาได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ในขณะที่เรียน					
7	นักศึกษาได้มีการสืบค้นข้อมูลใหม่ๆทางด้านการพยาบาลสัตว์จากแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ- สกุล

หน่วยงานสังกัด

ที่อยู่

นางสาวศิริรัตน์ พรหมจารีต

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพยาบาลสัตว์

สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 44000

โทรศัพท์/โทรสาร 0-4372-5439

E-mail: sirirat_phomjareet@yahoo.com

ประวัติการศึกษา

2551 ปริญญาตรี (สพ.บ) สัตวแพทยศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

การปฐมพยาบาลสัตว์เบื้องต้น, การพยาบาลสัตว์ทางศัลยกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY